

Aktiv Pensjonstid

Nr. 3 - 3. kvartal 1997 - 8. årgang

A dramatic illustration in shades of orange, red, and black. In the center, a figure in white robes stands on a large, billowing white cloud. The figure has a halo and is looking towards the viewer. Surrounding the central figure is a vast, dense forest of hands, each holding up a white banner or flag. The background is dark and atmospheric, suggesting a heavenly or divine realm.

**Se,
han kommer
i skyene!**

side to

“Nå venter jeg bare på at Jesus skal komme igjen!”

Har denne tanken noen gang kommet opp i ditt hjerte, eller har du uttrykt den i ord? Når livets mange vanskeligheter og fortredeligheter tårner seg opp omkring deg. Når sykdom ser ut til å sette en stopper for alle dine planer og prosjekter. Når onde menneskers renkespill og forfølgelse skyller over deg som en stormflod. Når sorgen over den kjære du nettopp har mistet synes å gjøre alt annet meningsløst. Hva tenker du da?

Bibelen forteller oss at den eneste varige løsning på alle sorger, bekymringer og på all lidelse kommer når Jesus oppfyller sitt løfte og kommer i himmelen skyer for å hente oss hjem.

“Nå venter jeg bare på at Jesus skal komme igjen!” Dersom en slik lengselsens overbevisning er oppriktig i ditt daglige kristenliv, vil dine planer og livsytringer få et evighetsperspektiv som vil revolusjonere din hverdag. Alt du sier, gjør eller tenker vil få en evighetsdimensjon som vil fylle ditt hjerte med den fred og lykke som Jesus lovet dem som tror på ham. Jesus vil i sin store nåde gi deg

et syn på jordlivets ufullkommenhet og mange omskiftelser som gjør at du ikke blir kastet omkring av ethvert stormvær.

Din tillit til Jesus og din faste tro på hans frelsende nåde og tydelige løfter om endelig befrielse, vil bli den stabiliserende faktor i ditt liv. Du vil være rolig og trygg i alle livets mange tilskikkelser.

Vi skal ikke sette oss med hendene i fanget for å vente på denne store begivenhet. Vårt misjonsansvar for familie, venner og naboer er like reelt som alltid. Men la det skinne igjennom i alt vi sier og gjør at hensikten med vårt liv, det er å være rede til den store begivenheten som finner sted når Jesus kommer igjen i himmelens skyer!

Paulus forteller oss i Hebreerbrevets 11. kapitel, som vi kaller troens kapitel, at denne evighetslengselen er den egentlige troens grunnvoll. Det var dette evigetsløftet de satte sin lit til, Abel Enok, Sara, Jakob og Isak og alle de andre som nevnes i kapitlet. Det var dette Abraham så frem til: “For han ventet på byen med de faste grunnvoller, den som har Gud til byggmester og skaper.” Derfor bekjente de seg alle til å være “fremmede og utlendinger på jorden.”

Vi har valgt å gjøre dette nummer av AKTIV til et temanummer over emnet: “Se, kan kommer i skyene!” Måtte det gi deg trøst og oppmuntning i dagliglivets kamp!

Se, han kommer i skyene, og hvert øye skal se ham . . .

Av Paul Frivold

En av de mest høytidelige og herlige sannheter som er åpenbart i Guds Ord, er løftet om Jesu gjenkomst. Når vi leser Det nye testamente, synes det ikke å være noe emne Bibelens skribenter heller ønsker å skrive om enn dette mektige tema. Og dette er et løfte og en forsikring som gir trøst i alle livets situasjoner.

Om det er mennesker som tynges av alvorlige økonomiske bekymringer, gir Ordet denne trøsterike forsikringen: "Vær da tålmodige, brødre, inntil Herren kommer! En bonde venter på jordens dyrebare grøde; han må ha tålmodighet til både høstregnet og vårregnet har falt. Så må også dere være tålmodige og ved godt mot, for Herrens komme er nær." Jak 5, 7-9. Det blir alltid en løsning når vi setter vår lit til Herren.

Når den troende kommer opp i svære trengsler og forfølgelser, og når onde mennesker forsøker å ødelegge oss, kommer disse oppmuntrende ordene fra apostelen: "For dette er rettferdig i Guds øyne: Dem som voldet dere trengsler, skal han gi trengsler til gjengjeld, og dere som lider trengsler, skal han gi lindring sammen med oss. Slik skal det gå til når Herren Jesus

åpenbarer seg fra himmelen sammen med sine engler i makt og velde." 2 Tess 1, 6.7.

Har du mistet en av dine kjære, og står sørgende og fortvilet ved en åpen grav, sier Paulus: "Brødre, vi vil ikke at dere skal være uten kunnskap om dem som er sovnet inn i døden; for dere skal ikke sørge som de andre, de som er uten håp. . . . For når befalingen lyder, og det høres et rop fra overengelen og støt i Guds basun, da skal Herren selv stige ned fra himmelen. Og de som døde i troen på Kristus, skal først stå opp. Deretter skal vi som er blitt tilbake og fremdeles lever, sammen med dem bli rykket opp i skyene, i luften, for å møte Herren. Og så skal vi være sammen med Herren for alltid. Trøst da hverandre med disse ord!" 1 Tess 4, 13-18.

Personlig føler jeg det slik at jo eldre jeg blir, desto sterkere blir lengselen etter den vidunderlige dagen da Jesus skal komme igjen i himmelens skyer! Da skal du og jeg oppleve en ny og evig ungdom. All lidelse, sykdom, sorg og død er forbi, og livet er fylt av evig lykke.

Evangelieprofeten Jesaja skriver: "Styrk de slappe hender, gi kraft til de

vaklende knær! Si til de urolige hjerter: Vær frimodige, vær ikke redde! Se, der er deres Gud. . . . Han kommer selv og frelser dere. Da skal blindes øyne åpnes og døves ører lukkes opp. Da skal den lamme springe som hjorten, og den stumme skal juble med sin tunge. . . . De som Herren har løst ut, vender nå tilbake. De kommer til Sion med jubel, med evig glede om sin panne. Fryd og glede skal møte dem, sorg og sukk må rømme. Jes 35, 3-6.10. Ingen borger skal si: "Jeg er syk." De som bor der, har fått sine synder tilgitt." Jes 33, 24.

Den dagen Jesus satt på Oljeberget med sine disipler, spurte de ham hva som ville skje ved hans gjenkomst og verdens ende. I sin store profetiske tale gjengitt av Matteus, sier Jesus: "For som lynet begynner i øst og lyser like til vest, slik skal det være når Menneskesønnen kommer. . . . Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og alle folk på jorden skal bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med stor makt og herlighet. Når basunen lyder, skal han sende ut sine engler, og de skal samle hans utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra himmelens ene ende til den andre." Matt 24, 27.30.31.

Da kan vi forstå at "hvert øye skal se ham". Idet jorden ruller på sin bane, og Jesus er i skyen med alle sine engler, og han sender dem ut for å samle alle hans utvalgte fra himmelens ene ende til den andre, så vil i løpet av det døgn alle mennesker på jorden kunne se ham.

Alle uttalelser, profetier og vitnesbyrd i Guds Ord viser klart at Jesus ikke vil

komme i hemmelighet slik som noen fremholder. Hans annet komme vil bli et herlighetens skue som verden aldri før har opplevet maken til.

Læren og forsikringen om Jesu virkelige og synlige gjenkomst er av himmelsk opprinnelse. Etter at Jesus hadde fullført sin førti dages undervisning av disiplene etter sin oppstandelse, samlet han dem på Oljeberget for å ta avskjed med dem. Han sier til dem: "Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og like til jordens ender." Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky skjulte ham for øynene deres. Da de stod og stirret opp mot himmelen og så etter ham idet han drog bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem og sa: "Galileere, hvorfor står dere og ser opp mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt opp til himmelen fra dere, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til

himmelen.” Apgj 1, 8-11. Jesus sendte disse to himmelske sendebudene tilbake til apostlene for å forsikre dem om at den Jesus de kjente og elsket, ville komme igjen. Og de fortalte at det skulle skje på en slik måte at alle vil se og oppleve det.

Apostelen Johannes satt i fangenskap på øya Patmos og fikk mange syner og åpenbaringer om fremtiden. Han skildret hvordan mange ville være uforberedt og møte denne situasjonen med gru. Men han forteller også at Guds folk vil være beredt og møte Herren med glede. I mange av de taler Jesus holdt og i de lignelser han fortalte, legger han også vekt på nødvendigheten av å være beredt på hans gjenkomst: “Vær også dere beredt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.” Luk 12, 40.

Sagnet forteller om en gartner som hadde fått ansvar for en stor hage og parkområde som skulle være en rikmanns feriested. Mannen som hadde gitt ham oppdraget bodde i et land langt borte. Lønnen for sitt arbeid fikk gartneren punktlig hver måned fra rikmannens forretningsfører i det fjerne landet. En dag fikk gartneren besøk av en fremmed som ba om å få se hagen og parken. Han ble invitert til å komme inn, og her fant han vidunderlige blomsterarrangementer, snorrette hageganger og skyggefulle lunder med de vakreste trær og busker. Det hvilte fred og lykke over hele stedet. I fireogtyve år hadde gartneren arbeidet trofast for å holde alt i stand. Kun en sjelden gang, med års mellomrom, hadde eieren

feriert på stedet. Den fremmede besøkeren sa forundret: “Du holder hagen og parkanlegget i slik fullstendig orden, som om du skulle forvente at eieren kom imorgen.” “Nei, ikke imorgen, men som om han skulle komme i dag,” svarte gartneren med et trygt smil.

Er du og jeg like så beredt og trygg som denne gartneren? Vår Herre kommer i den time vi ikke tenker. La oss ha vårt livs hage i slik stand at vi kan møte ham med glede når han kommer! Det er mitt personlige ønske og mitt forsett at jeg ved Guds hjelp skal være beredt. Så kan vi alle si med Paulus: “Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til.” Rom 14, 9.

“Se, i himlens skyer klare
kommer han som døden led!
hele himlens engleskare
følger ham i herlighet.
Da skal Jesus kronen bære,
stige ned med lynets fart.
Halleluja, pris og ære!
Nå vår Frelser kommer snart!

Sees han skal av hvert et øye
klart i himlens majestet.
Jordens konger seg må bøye,
for hans ansikt falle ned.
De som hengte ham på korset,
støtte bort hans kjærlighet,
de må da med angst og smerte
se vår Frelsers herlighet.

Hvem vil bli tatt med?

Av Øivind Gjertsen

I Danielsbokens mektige oppstandelsessyn møter du et talende bilde: Den frelste menighet er skrevet opp i Guds bok: "Men på den tid skal ditt folk bli frelst, alle som er skrevet opp i boken." (Dan 12,11.) I boken er Guds trofaste skrevet opp og Daniel fører fram boken som bevismateriale i en domsscene. Alle skal stå opp, enten til "evig liv" eller til "skam og evig avsky." Med rystende alvor risser Danielsboken opp den dobbelte utgang av dette liv. Klarere enn det her kommer til uttrykk, kan det ikke sies. Spørsmålet som dukker opp i det enkelte menneskesinn er dette: Er mitt navn skrevet i Guds bok? Er mitt navn skrevet der, i din bok, Herre kjær, der hvor dine står tegnet: Er mitt navn skrevet der?

General William Booth, grunnleg-

geren av Frelsesarmeen, talte i 1895 i den veldige forsamlingsalen Free Trade Hall i Manchester. Salen var fullpakket den kvelden. Det var dryppende stilt i forsamlingen under talen og særlig inntrykk gjorde det da Booth pekte på at statistisk sett ville 25 av tilhørerne være døde innen årets utgang. Han reduserte tallet til 20, til 15, til 10, 5, 3, 2, 1 og sa til slutt: "Det er absolutt sikkert at minst en av oss vil være død innen utgangen av året." "Hvis det er meg", sa Booth, "Halleluja". "Hvis det blir deg. Er du reiseklar?"

Mange mennesker skyver tanken på døden og evigheten fra seg. De lever i, nuet og nekter å la eksistensielle tanker få plass. Du og jeg kan ikke gå lettvtint over dette emne. Vi vet at vi alle er i dødens vold. Ved vegs

ende møter vi den siste fiende. Dette er det eneste sikre i en usikker verden. Når timen kommer er det store, dirrende spørsmål: "Er vi reiseklar?"

Det finnes mennesker som har kjent Kristi kjærlighet og tatt imot Hans tilgivende nåde. De har et ekte ønske om å tilhøre Jesus, men når de ser hvor mangelfullt livet ble, er de tilbøyelige til å tvile på at frelsen også omfatter dem. De blir motløse og nedbrutte. Jeg har møtt slike mennesker. Troende kristne som bærer i seg ønsket om å tilhøre Jesus, nå og i all evighet. Likevel mangler de glede og stadfestelse av frelsesvisshet i seg. Kanskje vi som predikanter var med til å skape slike holdninger. Den troende ble mer opptatt av egne prestasjoner i Gudsriket enn av Jesu fortjeneste. Det står i evangeliet at da Peter vandret på sjøen kom han i skade for å vende blikket bort fra Jesus. Bare et øyeblikk. Kanskje snudde han seg for å se om de andre disiplene var blitt oppmerksomme på miraklet som skjedde. Kanskje tenkte han med seg selv at "her er gutten som kan vandre på vannet". Skriften sier at Peter begynte å synke. I sin nød ropte han til Mesteren og ble frelst.

Sannheten er at det er bare i Jesus vi kan bli frelst. Egne gjerninger duger ikke. Den som setter sin lit til egne prestasjoner kommer før eller

senere til fortvilelsens hav uten mulighet til å krysse over og trygt ankre opp i nådens havn. Den dagen du oppdager at alt ditt strev ikke gagnet deg og at feil og synd er kommet i din veg på tross av all din selvrettferdige virksomhet, er du kommet langt. For da kan Jesus bli stor også i ditt liv. Du erkjenner din syndighet, til og med i din jagen etter å bli god nok. Og når du gråtende bøyer deg ved Jesu føtter behøver du ikke være motløs lenger. Gud støtter deg ikke bort. Han forlater deg ikke. Han forkaster deg ikke, selv om fienden har beseiret deg mange ganger. Når du begynner å nære mistillit til din egen styrke kan du

ved Guds nåde få lov å overlate alt i Forsonerens varetekt. Han vil ta vare på deg.

Jeg leste om en gammel predikant, en stor Ordets forkynner. En lærd mann. Jo eldre han ble dess enklere ble hans teologi. Til slutt bestod den av bare fire ord: HAN DØDE FOR MEG. Om Jesus synger vi i en vakker gammel salme: "Han på korset, han alene, er min fred og salighet. Herre, la meg få se deg som min Frelser på korset." Ja, må korset stadig få tale til meg om at synden er sonet og gjelden betalt. Og når jeg en dag skal dø, Herre, vil du la meg få se ditt kors da? Vil du la seiersropet fra Golgata være min frimodighets faste klippe og trygge grunn?

I Matteusevangeliets 25. kapittel forteller Jesus lignelsen om de ti brudepikene. Mange kunstnere er blitt inspirert over det drama Jesus åpner for oss her: Brudgommen er på veg gjennom natten med sitt fargerike følge. Og vi ser brudepikene, som skulle møte dem, i stor forvirring. For brudgommen drøyet. Og brudepikene sovnet. Plutselig lyder ropet: "Brudgommen kommer. Gå og møt ham!" Fem av brudepikene må av sted for å få tak i olje. De andre fem hadde forberedt seg på at det kunne bli sent før brudgommen kom. De hadde tatt rikelig med. Derfor har de ennå olje nok til å gå

ut i fakkeltog og møte brudgommen for så å ta del i festen. De andre fem kommer for sent. Og dette er lignelsens alvorlige poeng. "For sent". Lignelsens mening er klar: Den som ikke er beredt når Mesteren kommer, går glipp av livet i Guds rike. Vi er alle invitert til bryllupsfesten og vi kan alle bli med. Oppfordringen er klar: "Vær beredt. Vær våken. Forbered deg i tide." Du er beredt når du lever med Gud i bønnens fellesskap med Ham.

Det finnes bare et spørsmål som har evig betydning, har en vis mann sagt. Det er spørsmålet om Gud, hvem han er og hvordan han er. Mange av oss vil være enige i dette. Den som har gjort slike erfaringer om livets alvor og livets usikkerhet at han har måttet se ned i dybden i tilværelsen, han vet at mange ting kan være viktige, men bare en sak avgjørende: Hvordan står jeg i Guds øyne, hva tenker Han om meg, og hva vil Han gjøre med meg?

"Se hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss: Vi får kalles Guds barn og det er vi", (1 Joh 3,1). Hvem vil bli tatt med? Han kommer for å frelse dem som venter på Ham, sier den store apostel. Gud gi oss nåde til å vente på Ham. Gud gi oss styrke til å gripe Hans kjærlige hånd. La oss kaste oss i Frelserens armer. Idag og alle dager den tiden vi får leve.

Rettferdiggjort, helliggjort og herliggjort - i Jesus Kristus

Av Johan Elisenberg

Mange kristne har gjennom tidene spekulert mye rundt påstanden i overskriften her. Vi har gjort mange forsøk på å definere hva disse uttrykkene innebærer. Kan hende har vi stilt oss noen meget personlige spørsmål om *hvem* dette gjelder og *når* og *hvordan* denne forvandlingen skal finne sted.

Fra Guds side er uttrykkene enkle, absolutte og altomfattende. Vi mennesker har ikke evnen til å tenke slik Gud tenker, og følgelig står vi ofte spørrende og kanskje tvilende overfor det som er fremmed og umulig sett med våre øyne. Kanskje kan det være en trøst for oss at selv disiplene som var sammen med Jesus og kunne snakke mer direkte om alt de undret seg over, slett ikke alltid forsto kjernen i det budskapet han ville formidle til dem.

Likevel har ingen grunn til å fortvile. Jesus har selv i klare ord fortalt oss *hvem* han er, og *hva* han

kan og vil gjøre for oss, i oss og med oss. Han lar oss forstå at hans høyeste ønske er å frelse oss og han har vilje til å gjøre nettopp det. Ingen skal være i tvil om hans makt og myndighet. Han er *ordet!* Alt er blitt til ved ham og uten ham er ikke noe blitt til av alt det som er blitt til. Videre presenterer han seg som en som ble menneske og kom til jorden for å leve blant menneskene. Her skulle han gjennom sitt eget liv åpenbare Guds egenskaper "full av nåde og sannhet".

Nåde er en gave fra Jesus til oss, en gave vi ikke har fortjent og aldri vil fortjene. Jesu makt og myndighet er overveldende og altomfattende. Vi har vanskelig for å finne ord for den, og det har sin naturlige forklaring. Jesus fører oss inn i frelsesplanenes uutgrunnelige hemmelighet, et mysterium vi skal bruke evigheten for å komme til bunns i, sier søster White. Her på jorden kan vi bare

forstå ytterpunktene av alt det frelsesplanen innebærer, men vi har alle fått nok forstand til å ta imot frelsens gave og å finne veien frem til vår frelser.

ORDET - Jesu ord - gir oss betryggende forsikringer om at vi er inkludert i hans frelsesplan. Du kjenner løftet: "Alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn. (Joh 1, 12.) Ved å ta imot Jesus får vi ufattelige rettigheter. Han gjør oss til rettmessige arvinger til Guds rike, som innebærer en evighet sammen med Jesus i himmelen og på den nye jord. Jesus er blitt din og min stedfortreder. Den synd og skyld jeg skulle sone, har han sonet. Det var min dødsstraff han sonet på korset. Hans oppstandelse er vår oppstandelse. Det evige liv blir vårt helt og fullt.

Det faktum at Jesus ble menneske fikk konsekvenser for hele universet. Jesus ble "juridisk" kvalifisert til å ta hånd om menneskets sak og syndige livsholdning, og i kraft av sin guddommelighet bærer han sine barn frem til en lykkelig evighet. Derfor er det korrekt når Bibelen sier: "Da vi altså er blitt rettferdige ved tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus." (Rom 5, 1.) For å si det helt enkelt på menneskelig vis: Ved tro tar jeg imot og aksepterer Jesu død på korset som soning for mitt

syndige liv. Jeg er skjult med Kristus i Gud. Troen tar imot Kristi fullkomne liv som mitt liv.

Frelsens hemmelighet og det evige livs gave hviler på Jesus Kristus og finnes bare i ham. Noen annen vei til frelse eller noen annen måte å bli frelst på, finnes ikke. La ordene i Rom 3, 23.24.26 alltid være din sikkerhet og ditt håp: "for alle har syndet, og de har ingen del i Guds herlighet. Men ufortjent og av hans nåde blir de erklært rettferdige på grunn av forløsningen i Kristus Jesus. . . . Men i vår tid ville han vise sin rettferdighet, både at han selv er rettferdig, og at han erklærer den rettferdig som tror på Jesus."

Jesus har gjort alt som kan gjøres for vår frelse. Vi kan bare ta imot i tro og takknemlighet. Vi takker for frelsens mysterium og gleder oss over at vi får lov til å være hans barn. På samme tid skapes det en avsky for synd. Alle har vi følt syndens tragedie på kroppen. Den påvirker våre sinn, tanker og handlinger. Men det er nettopp slik mennesket er, rasert av synd, at Jesus erklærer det rettferdig. I ham blir vi rettferdiggjort ved troen.

Men hva med helliggjørelsen? Vi leser jo: "Uten helliggjørelse skal ingen se Herren." (Heb 12, 14.) Den guddommelige helliggjørelsen er det bare Jesus som eier. Det er en livsholdning som ligger fjernt fra oss

mennesker. Men Guds ord gir oss også svar på dette mysteriet. "Dere er hans verk ved Kristus Jesus, han som er blitt vår visdom fra Gud, vår rettferdighet, helliggjørelse og forløsning," (1 Kor 1,30.) Kunne du ønske deg en bedre forsikring? Vår helliggjørelse ligger i Jesus Kristus og bare der!

I teologisk sammenheng bruker vi ofte uttrykkene rettferdiggjørelse, helliggjørelse og herliggjørelse. De henger nøye sammen med hverandre. Hvert enkelt uttrykk er ledd i det store fullkomne mysterium vi kaller frelsesplanen. De forsikrer oss om hva himmelen gjør for oss i Jesus Kristus. Jesus tar oss som syndige, ufullkomne mennesker til seg. Ved troen gjør han oss til ett med seg selv. Han tar oss til seg for at vi skal bli i ham. Det er denne guddommelige prosessen frelsen innebærer.

Jesus selv - ingen andre - garanterer vår inngang til Guds rike. Himmelen yter alt for vår evige sikkerhet. Hele Guds kjærlighet og nåde omslutter oss. Jesu offer soner vår synd og Den Hellige Ånd arbeider med oss hver dag for å hjelpe oss til å ta imot himmelens gave. Slik vil himmelen være engasjert i vår evige fremtid helt til Jesus kommer igjen. Hver dag kan vi hvile i hans nåde og i trygghet kan vi vite at han som begynte den gode gjerningen i oss, han skal også fullføre den.

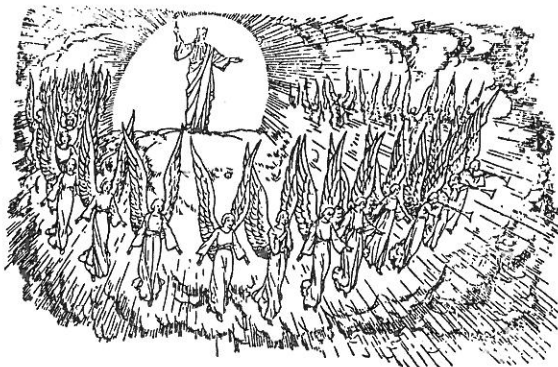

En dag skal vi oppleve at Kristus vil kle oss i nye klær, en rettferdighets kledning, herlighetsdrakten. Da er frelsesplanens mål og hensikt blitt fullbyrdet. Vi skal for evig og alltid være sammen med vår frelser. Han har herliggjort oss. I ubeskrivelig lykke, skjønnhet og herlighet begynner vårt egentlige liv som gjørløste, frie medborgere av Guds rike.

Rettferdiggjørelse, helliggjørelse og herliggjørelse er summen av hva Kristus er for oss og hva han gjør for oss. Bare han som selv er rettferdig, hellig og herlig, kan forvandle oss til å bli ham lik. Så fullstendig og så fullkommen er den frelsen han tilbyr oss. Slik setter han frelsesplanen ut i livet. Han gjør oss skikket for himmelen. Han forvandler oss for at vi skal passe inn i det nye, syndfrie livet i Guds herlige rike. #

Tidenes lengsel

Av Henryk Jaworski

Søster Lovise er et elskelig menneske. Hun ble født for 88 år siden og har tilhørt vår bevegelse i mange, mange år. Hun er en pryd for menigheten. I min gjerning som sjelesørger besøker jeg henne gjerne, og så ofte jeg kan. Hennes hørsel er nokså svekket, men hun ser såpass at hun kjenner meg igjen. Hver gang jeg kommer lyser hun opp. Øynene gjenspeiler glede, håp og takknemlighet. Jeg tar ikke lenger min egen bibel inn til henne. Søster Lovise ønsker at hennes bibel blir brukt. Hun har et spesielt forhold til den. Ved å bla i den ser man tydelig hva som er det største for henne. Merker og understrekninger forteller at vår søster og løftene om Jesu gjenkomst er så sterkt knyttet sammen at de er uadskillelige.

Innledningssamtaler er svært korte. Søster Lovise ønsker snarest å komme inn til kjernen. På mitt spørsmål: "Hva skal jeg lese for deg

i dag," får jeg alltid samme svar: "Det om Jesus og at han kommer snart . . . for du tror vel det!" sier hun kontrollerende. Igjen finner jeg frem løfter som det er henvist til så mange ganger i Guds Ord. Egentlig behøver jeg ikke lese dem helt igjennom. Det holder om jeg begynner på teksten, så overtar søster Lovise og siterer resten. Vakkert, innlevelsensrikt og med lengsel i stemmen, mens de noe ellers matte øyne friskner til, som om hun i ånden ser det vi leser om. Hun kan det utenat. Kanskje tar det litt tid før hun finner frem et og annet ord. Av og til får hun litt hjelp, men ordene er der, et eller annet sted i systemet. En åndens rikdom av evighetsverdi. Hun er takknemlig for frelsesvisshet. Kjærligheten til Gud har skapt i henne en lengsel etter å møte Ham som elsker henne så høyt.

Men søster Lovise er ikke alene om å ha dette håp. Fyllt av lengsel er det mange som venter. Vi finner dem på

alle alderstrinn, alle samfunnslag og i enhver epoke. De venter og lengter etter Ham som lovt å komme igjen. Guds trofaste barn har alltid håpet, ventet og lengtet. Også i vår tid er løftet om Jesu gjenkomst det som gir kraft og mot til å tåle sykdom, hunger, atskillelser og alt det negative som skapningen må tåle på grunn av den ondes listige og intense aktivitet.

Paulus skriver om dette i Rom 8,19.21: "Alt som er skapt venter med lengsel . . . for det skapte skal bli frigjort fra trelldommen under forgiengeligheten og få del i den frihet som Guds barn skal eie i herligheten." Også apostelen, som følge av sin egen og den ventende menighets erfaring, visste at veien til denne herligheten førte gjennom lidelse, hunger, forfølgelse og død. Likevel, full av tro trøster han sine lengtende trosfeller og sier i vers 18: "Jeg mener at det vi må lide her i tiden, ikke er for noe å regne mot den herlighet som en gang skal åpenbares og bli vår."

Guds eget sendebud til hans ventende folk i den siste tid oppmuntrer oss på liknende måte til utholdenhet og arbeid ved å si, at når vi en gang er ved målet, når alt det negative er bak oss, når våre øyne møter Hans øyne som ofret sitt liv for oss, og når vi får høre frelsens historie fra Hans egen munn og se alt det som ikke

oppkom i vår fantasi, når troen ikke lenger er nødvendig, når håpet får sin oppfyllelse, og lengselen blir erstattet med en usigelig glede, og når kjærligheten fyller alt i alle, da blir vi enige om at "himmelen var billig nok".

Guds barn har bygget sin lengsel på denne tro gjennom alle tider. Noen av dem er omtalt i Bibelen. "Abraham trodde Gud og det ble regnet ham til rettferdighet", leser vi. Hva trodde Abraham? Han trodde på Guds frelsesplan. Fra erfaringen med Isak - gjennom Golgata - til det gjenopprettede Paradis. "I tro var Abraham lydige da han ble kalt. . . . For han ventet på byen med de faste grunnvoller, den som har Gud til byggmester og skaper". (Heb 11,8.10.) Simeon i templet ba Gud om å bli lagt til hvile på det tidspunkt da han "så Guds frelse". Hebreerbrevet sier om trosheltene at: "I tro døde alle disse uten å ha vunnet det som var lovt. De bare så det langt borte og hilste det, . . . Men nå er det et bedre land de lengter etter: et himmelsk. Derfor skammer Gud seg ikke over dem, men kaller seg deres Gud, for en by har han gjort ferdig for dem." (Heb 11, 13-16.)

Etter at Peter har gitt sin beskrivelse av den endelige ødeleggelse som skal ramme jorden, fyller hans ord de troende med håp når han sier: "Men vi ser frem til det han har lovt:

en ny himmel og en ny jord, hvor rettferdighet bor.” (2 Pet 3,13.)

Gud og hans folk møter hverandre i gjensidig lengsel og venting. For også Gud venter og lengter etter sitt folk. Et folk som er et resultat av hans kjærlighet og offer. Jesus ga uttrykk for det under nattverden: “Jeg har lengtet inderlig etter å holde dette påskemåltidet med dere før jeg lider. For jeg sier dere: Aldri skal jeg spise det mer før det har fått sin fullendelse i Guds rike.” (Luk 22,15.16.) Hebræerbrevet tolker denne lengselen med følgende ord: “For å få den glede han hadde i vente, tålte han korset uten å bry seg om vanæren.” (Hebr 12,2.)

Gud og hans folk på jorden lengter etter å møte hverandre. Den him-

melske og den jordiske menighet venter og lengter etter gjenforeningsdagen. Derfor: “Om det dryger, så bare vent! Det kommer sikkert og uteblir ikke.” (Hab 2,3.) Apostelen Jakob oppmuntrer oss og sier: “Vær da tålmodige, brødre, inntil Herren kommer! . . . For Herrens komme er nær.” (Jak 5,8.) I Bibelens siste bok finner vi løftet: “Se, han kommer i skyene! . . .” (Åp 1, 7.) Videre beskriver Johannes Guds folks historie i endetiden. Åpenbaringsboken forteller om hendelser som til og med Johannes hadde vanskelig for å få seg til å skrive ned. Men etter å ha sett det hele, etter å ha sett “en ny himmel og en ny jord”, hvor Jesus og Faderen var hos sitt frelste folk, forteller han at sykdom, død, lidelse og alt det negative ikke var mer. Alt han så var nytt og det oppstår et spørsmål i hans sinn: Er alt dette sant? Kommer Jesus virkelig? Det er da det “Sandrue Vitne” gir ham et direkte og personlig svar: “Ja! Jeg kommer snart.” Apostelen reagerer spontant. Han gjør det på alle de troendes vegne. Han gjør det som en bønn fra hver lengtende og ventende Jesu disippel: “Amen. kom Herre Jesus!” og legger til: “Vår Herre, Jesu Kristi nåde være med alle!” (Åp 21,1; 22,20.21.) Jesus Kristus er med alle dem som venter og lengter. Er du og jeg blant dem? #

HIMMELEN - det evige livet i bortenforlandet . . .

Av Thoralf Fønnebø

John F. Kennedy, som var USAs yngste president gjennom tidene og ble skutt i Dallas i 1963, var en energisk og fremtidsrettet president. Han hadde mange planer om å gjøre USA til et bedre samfunn å leve i. Og han gjorde mye i sin korte presidenttid. Kort tid før han ble myrdet denne høstdagen, uttrykte han tanker om hvor mye han ennå hadde å utrette, og "så har jeg så kort tid å gjøre det på". Han døde fra en stor og ufullført oppgave.

Mange, mange eldre føler at de har så mye ugjort - så mye de ikke fikk fullført, og tiden løp fra dem. Livet strekker likesom ikke til. Følelsen av at man ikke "strakk til" eller fikk "fullført", blir ofte en mørk skygge og en erkjennelse av maktesløshet. Man hadde ærlige og gode planer, men det kom så mange andre ting som krevde sitt, og tiden ble for kort. Ja, den ble så alt for kort.

Sist vår fylte min gamle venn 92 år,

og han har det så travelt. Han har ennå så mye ugjort. Tankene, planene og lystene er der, men tiden strekker ikke til. Ganske nylig fortalte han meg om denne sommerens mange prosjekter som han om mulig ville ha fullført. Må alt vi har planer om bli fullført? Må alt være ferdig i dette livet? Er det en katastrofe om vi må dø med ufullførte planer og oppgaver? Finnes det ingen muligheter senere? Nei, i døden finnes ingen gjerninger, sier forkynneren. Men hva så? Min professor under studiene i tidligere år, dr. Walter Specht, som var en av medarbeiderne under utarbeidelsen av vår bibelkommentar, hadde tanker rundt disse spørsmål. Han underviste blant annet i religionsfilosofi. I en av timene kom han med følgende refleksjon: "Dette at vi ofte er fullt aktive med planer og oppgaver like til vi dør, er for meg en sterk indikasjon på at det finnes et liv

etter dette. Det vil bli et liv i en ny dimensjon, hvor de høyeste tanker skal få sin realisering. Det blir et sted hvor tiden "strekker til". Selve følelsen jeg har av at jeg ikke får fullført alt her i tiden, forteller meg at det finnes et bortenforland hvor jeg skal få "fullføre".

I dette viktige spørsmål om bortenforlandet, en ny tilværelse og det evige liv, bygger vi ikke bare på intuisjon og ønsker. I vår dyrebare bibelbok finner vi de største løfter og tydelige utsagn om livet etter oppstandelsen og herliggjørelsen. Apostelen Peter skriver om en autoritet som er mer pålitelig enn våre ønsker og antagelser. Han taler om Gudsordet som er fastere og sikrere. I Ordet finner vi løftene fra Jesus. Han taler om livets oppstandelse. (Joh 5,29) og om at vi skal få være der Han er (Joh 14.3.) Vi skal få "være med i den kommende verden . . . De kan jo ikke mere dø". (Luk 20, 35.36.) Vi er innbudt til og bestemt til å få virkeliggjort våre edleste og største planer og tanker. Johannes forsikrer oss om at "den som har Sønnen, eier livet". (1 Joh 5, 12.) Ja, vi skal vite at vi har evig liv hvis vi tror på Guds Sønnns navn.

I den ufullkomne tilværelse her nede, la vi våre planer og hadde våre største ønsker, men der i Guds rike skal alt det beste få sin virkeliggjørelse. Ellen G. White uttrykker

disse tanker så storslått i noen av de siste linjene i sin bok "Mot Historiens Klimaks": "Der skal de frelste forstå fullt ut, slik Gud kjenner dem fullt ut. Kjærlighet og sympati som Gud selv har lagt ned i sjelslivet, skal der komme til uttrykk på den sanneste og fineste måten. . . . Hver evne skal utvikles, hvert anlegg vokse. Tilegnelsen av kunnskap vil ikke trette tanken eller tære på kreftene. Der vil de mest storslåtte planer blir gjennomført, de største forventninger og de mest opphøyede mål vil bli til virkelighet. Likevel vil det alltid være nye høyder å nå, nye under å fordype seg i, nye sannheter å gripe, og nye utfordringer for kroppens, åndens og sjelens krefter. Alt i universet ligger åpent for de frelste. . . . Etter hvert som evighetens år svinner, åpenbarer de stadig rikere og herligere ting om Gud og Kristus." (side 518-19)

Må disse linjer fra den inspirerte penn åpne for rike fremtidsperspektiver når dagene er grå og ensomme. Vi er minnet om kallet til Hans "evige herlighet" (1 Pet 5,10.), og vi oppfordres til å gripe det evige liv som vi er kalt til. (1 Tim 6,12.) La oss til slutt minne hverandre om det fine løftet i Jer 29,11: "For jeg vet hvilke tanker jeg har om dere, sier Herren, fredstanke og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp".

#

Mindernes kavalkade (2) 50 år er gået

Af Hans Jørgen Schantz

Arbejdermødet på Onsrud Misjonsskole i dagene 1.-10. august 1947

En dansker ser tilbage

Efter den vellykkede ungdomskongres på Dovre var det mit privilegium under ledelse af lægmissionær Kristian Hogganvik og andre frivillige at hjælpe til med oprydningen. Det sidste, som vi gjorde var at nedrive de to interimistiske toiletbygninger, hvor de unge sad på række på et bræt over en til formålet gravet rende. Da vi havde fået brædderne pillet ned, og renden dækket til, tog vi et bad i elven. Jeg skal sent glemme den herlige fornemmelse, som det var at stå derude i det friske kalkfrie vand, hvor sæben skummede og vaske sig. Der er visse episoder i livet, der brænder sig fast i bevidstheden.¹⁾

Næste morgen skulle flere af os videre til et divisionsarbejdermøde på Onsrud Misjonsskole. Det var med store forventninger, at jeg så frem til denne sammenkomst, der skulle blive min første, efter at jeg sammen med min kone Carla havde gennemført Vejlefjord. Jeg havde i kort tid i forvejen fået et kald til at blive bibelarbejder i SDA vestdansk konferens.

Ved en fejltagelse havde indkøbschefen for Dovrestævnet til de 1200 deltagere fået købt en lastbilfuld brød for meget. Disse skulle selvfølgelig anvendes og nu fortæres af de 300, som skulle deltage i arbejdermødet. Jeg fik køreledighed med lastbilen med brødene til Onsrud. De knaldhårde tunge

men sunde brød, som lå i store sække, fik jeg også fornøjelsen af efter ankomsten at bære ned i en kælder. Jeg var i god fysisk form og så på det som en udfordring.

ARBEJDERMØDET

Denne vigtige sammenkomst blev åbnet om aftenen den 1. august 1947. Det blev en berigende kursus med prominente lærere som: Roy Allan Anderson, L.M. Andreasen og H.M.S. Richard og dertil unions- og konferensformænd og andre erfarne arbejdere.

Der var en stærk evangelisk tone i møderne. Dette fandt sted kort efter den lange anden verdenskrig, 1939-1945. En optimistisk ånd var til stede. Alle var ivrige efter, at der skulle ske noget. Den åndelige jordbund var tillige modtagelig i hele feltet.

Man havde ligesom fornemmelse af, at de ledende brødre søgte at overgå hinanden med hensyn til at yde noget. Jeg husker især, at Roy Allan Anderson ofte talte i lange vendinger med mange sætninger, men de to tolke Karl Abrahamsen og Hakon Muderspach havde begge en formidabel hukommelse og fik det hele med.

Det udviklede sig til et herligt samvær med de 300 medarbejdere fra Nord-europa. Vi boede tæt sammen. Jeg husker en tidlig morgen, hvor jeg gerne ville have en stund for mig selv, og jeg

søgte over i laden. Her løb jeg ind i missionær Emanuel W. Pedersen, der var ude i samme ærinde. Vi havde en god bedestund sammen.

Vi var også nogle fodboldentusiaster, der efter de mange møder, trængte til at røre os. Vi arrangerede fodbold om aftenen, når det hele var forbi. Det var efter krigen, og vi havde ikke så meget tøj, så for at spare på benklæderne og undgå pletter og ødelagte pressefolder løb nogle af os i vore pants med skjorten udenpå. Det gik fint. En af de mest ivrige var den finske vækkelsesprædikant, Arvo Arasola, der desværre få år senere døde i en bilulykke.

NOGLE GULDKORN

Divisionsformanden G. A. Lindsay sagde ved åbningsmødet: "Med store forventninger har vi set frem til dette møde. . . . Vi er kommet sammen for at få en åndens og kraftens fornyelse, således at vi kan blive bedre i stand til at udføre den gerning, som vi er kaldet til."

R.J. Skylstad, Norge: "Førend udarbejdelsen af et manuskript bør prædikanten bede meget. Bøn først og manuskript bagefter."

H.M.S. Richard, USA: "Vi trænger alle til at få rensset vore hjertebrønde, så rent, frisk kildevand kan strømme ud og forfriske vore tørstende medmennesker."

T. S. Valen, Norge: "Vi bør altid have i tanke, at vore tilhørere er købt for en høj pris, derfor er vi ansvarlige for, hvad vi siger og må altid tænke: Hvad kan jeg gøre for disse sjæle?"

L.M. Andreasen, USA: "Gud selv måtte skabe frelse, og Kristus er vor Gud,

derfor er hans offer fyldestgørende for alle, som vil tage imod det."

Gösta Berglund, Sverige: "Evangelisk sang og musik, som fremføres i helligt alvor, har en meget gunstig indflydelse på tilhørerne."

Hakon Muderspach, Danmark: "Vi skal redde vor ungdom. Vi skal have dem på vore egne skoler. Vi skal give dem en uddannelse, der gør dem til dygtige arbejdere i Guds store vingård."

Eric Erenius, Sverige: "Prædikanternes hustruer bør have muligheder for at komme sammen og drøfte sjælevindingsproblemer. Det vil give større resultater."

A. Rintala, Finland: "En sjælevinder må være en person, som selv er omvendt til Gud. Vedkommende må ikke alene tale om omvendelse men også fortælle om sin egen. Det er den åndelige forudsætning for at være sjælevinder."

Roy Allan Anderson, USA: "Når vi fremholder budskabet på rette måde, så mennesker ser Kristus, vil de forstå, at vi er sendt af Gud. Verden venter på Guds sendebud."

Arvo Arasola, Finland: "Vækkelse er Guds metode. Der findes ingen anden vej til at vinde mennesker, end de forstår, at de er syndere. Det vil vække dem."2)

Pladsen tillader ikke at nævne mange andre fine udtalelser fra erfarne brødre. Onsrudmødet var meget berigende og positivt. For mig personligt var det en enestående introduktion til missionsarbejdet. Den følgende vinter var det mit privilegium sammen med Elinor

Brødsgaard Larsen at assistere Thorvald Kristensen ved en evangelisk kampanje i Århus. Vi hadde den glæde sammen med menigheten at lede 31 nye personer ind i dette vidunderlige budskab. Lignende erfaringer hadde andre i vor store division.

Lad os fremdeles stå sammen i denne store opgave at bringe budskabet ud og virke med alle til rådighed stående midler, og tænke på, at Herren siger om sit ord, at det "vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde." Es. 55,11
Lad os bede meget for vækkelse og fremgang.

NOTER:

- 1) Aktiv Pensjonist nr. 2, 1997, s.7-9.
- 2) Muderspach, L. "Den nordeuropæiske Divisions Missionsarbejderkursus", Dansk Bogforlag, 1947. - Kan lånes på HASDA, DK.

SDA-arbejderes Pensionistforening for Danmark, Grønland og Færøerne

Der indkaldes til den to-årige generalforsamling, som vil blive afholdt i Adventkirken Hunderupvej 51, Odense C., søndag den 5. oktober 1997, kl. 11.00.

Dagsorden ifølge vedtæakterne.

Udover generalforsamling indbefatter sammenkomsten foredrag, museumsbesøg, bespisninger (frit) og hyggeligt samvær. Vi planer på at slutte kl. 16.30.

Alle andre interesserede pensionister er velkomne! Inmeldelse til formanden tlf. 86 54 18 48 senest 15. sept.

L. M. Jensen, formand; Elisabeth Nielsen, kasserer; Hans Jørgen Schantz, fungerende sekretær.

Herre, fang mine tanker!

Dikt i utvalg av Margit Weiergang Strøm Heppenstall
Redaksjonen har samlet og kan utgi en meget unik samling dikt, dersom vi får 100 forhåndsbestillinger. Det er en samling på 33 dikt hun skrev i sin ungdom, før hun emigrerte til USA. Pris kr. 40,-. Betales over giro senere.

Vi tilbyr også to kassetter av J.A.Tillgren. «Land, land, land, hør Herrens ord» og «Den Hellige Ånds virke» Det er en tale på hver kassett. Pris kr. 50,- pr stykk. Kr. 90,- for begge. Spesifiser hva du vil ha, og send din forhåndsbestilling i dag til

SDA-arbejderes Pensionistforening, Akersgaten 74, 0180 Oslo.

AKTIV PENSJONSTID

Organ for SDA-arbejderes Pensionistforening

Redaktør: Alfred C. Berger
Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand.
Tlf. 64 93 91 80

Alle henvendelser i Norge ang. bladet sendes til redaktørens adresse.
Gaver sendes til kassererens adresse.

Korrespondent i Danmark:
Hans Jørgen Schantz
Jersie Center 5, 2680 Solrød Strand
Telefon 56 14 75 01

Ekspedition i Danmark: Elisabeth Nielsen
Allikevej 3, 2970 Hørsholm, Tlf. 42 86 96 36

#

**SDA-ARBEIDERES
PENSJONISTFORENING
I NORGE**

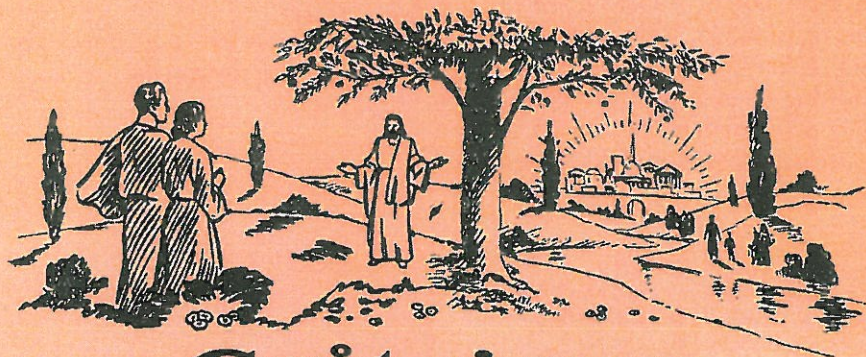
Akersgaten 74, 0180 Oslo

Formann: Johan Elisenberg
Nordåssløyfa 29A, 1251 Oslo. Tlf. 22617319

Sekretær: Jakob Rask Amesen
Larsbråtvn. 139, 0674 Oslo. Tlf. 22324409

Kasserer: Paul Frivold
Fjordgløttvn. 15, 3530 Røyse. Tlf. 32157489

Postgirokonto: 0824 076 0852
Bankgirokonto: 6142.05.36452

Gråt ei mer

Av Annie R. Smith

(søster til Uriah Smith. Hun skrev mange av pioneremenighetens adventsanger.)

Hvor langt fra hjemmet, spurte jeg,
 og vekteren ga dette svar:
 Den mørke natt bebuder nu
 Guds skjønne morgen klar.
 O fat da mot og gråt ei mer,
 for håpets stjerne mot dig ler.
 Snart du det lyse rike ser,
 hvor du din hjemstavn har.

Jeg spurte kjempen i hans strid,
 og dette var han glade sang:
 Jeg kjempe vil med mot og flid,
 ei striden bliver lang.
 Forsak da ei, men trofast vær;
 snart livets kamp til ende er.
 Da hviler du med Herrens hær
 fra jordens nød og tvang.

Jeg spurte – svaret var mig nær,
 fra land og hav og himlens hær:
 Snart tiden sand utrunden er,
 og Herrens dag er nær.
 Så gråt ei mer – hør varselslyd
 i øst og vest, i nord og syd;
 snart oss fra himlens høie sky
 basunens toner når.

Ei langt fra hjemmet! Tanke skjønn:
 Snart kommer han, Guds kjære Sønn!
 Den ofte brakte trøst i løn
 til trette vandringsmann.
 Å, gråt ei mer; snart møtes vi
 hinsides jordens tornesti,
 da er vår trengselstid forbi,
 og gleden evig lang.